

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

● Praznovanje 90. obletnice obstoja

Gasilskega društva Dolsko

V mesecu juniju smo v Dolskem praznovali 90. obletnico gasilskega društva. Kot najstarejše društvo v Zasavju smo se za to praznovanje temeljito pripravili. S krajevno skupnostjo, ki je tudi v teh dneh praznovala svoj krajevni praznik, smo sestavili obširen program prireditev. Kot prva je bila 20. junija svečana gasilska akademija. V kulturnem programu so sodelovali: Moški pevski zbor iz Dola pri Ljubljani, otroški pevski zbor osnovne šole Dolsko, operni pevec Ladko Korošec in prirska glasbeno-pevska točka sestic Brigitke in Vikice Hindlove. Na akademiji so bile podeljene jubilejne medalje društvom občinske gasilske zveze Ljubljana Moste-Polje, bližnjim društvom iz sosednjih gasilskih zvez in nekaterim zaslužnim posameznikom. Podelili smo spominsko medaljo gasilskemu društvu Grosuplje, za prijateljsko sodelovanje, predsedniku občinske gasilske zveze Grosuplje Alojzu Ljubcu in poveljniku občinske gasilske zveze Grosuplje. Poleg predsednika naše gasilske zveze Jožeta Vidmarja je na akademiji govoril tudi predsednik zbora delegacij KS Dolsko Franc Gostinčar. Predsednica sveta KS Flora Vrisk in predsednik SZDL Franc Gradišek sta zaslužnim krajanom in nekaterim gasilskim funkcionarjem podelila krajevna priznanja in bronasta priznanja OF.

V soboto, 21. junija 1986 je v počastitev krajevnega praznika in 90. obletnice gasilstva v Dolskem športno društvo Partizan organiziralo športne igre, ob 20. uri pa množičen tek po cesti skozi vas. Ob 17.30 je občinska gasilska zveza s svojimi društvi organizirala veliko mokro gasilsko vajo in reševanje otrok iz gorče šole. Sodelovala je tudi gasilska brigada iz Ljubljane, gasilska društva Bizovik, Sostro, Slape, Zalog in vsa društva zasavskega sektorja. Posebno atraktivno je bilo gašenje z ročno brizgalno gasilskega društva Dolsko, staro 90 let, ki so jo vrli člani naše gasilske desetine iz Laz generalno obnovili in usposobili, da še po 90. letih lahko poseže v boj proti našemu največjemu sovražniku ognju. Za ponovni krst so dobronamerno poskropili tudi kar dobršen del gredalcev. V nedeljo 22. junija je bila velika gasilska parada, v kateri je sodelovalo preko 250 uniformiranih gasilcev, članov civilne zaščite, mladincev in gasilskih pionirjev, več deset narodnih noš in jezdecev na konjih. Bilo je okrog 30 gasilskih praporov. Korakali so po taktih litijske godbe. Ročno gasilno brizgalno je v ospredju vleklo par iskrih konjčev, na sedežih pa so sedeli voznik v narodni noši in trije gasilski veterani iz Dolskega. Zadnji del parade je sestavljalo mnogo gasilskih cistem, kombiniranih vozil in preko 20 gasilskih kombijev. Na čelu parade v komandnem vozu je tov. Janž Brichelj,

poveljnik občinske gasilske zveze, vodil in pozdravil zbrane na častni tribuni.

Na tej osrednji proslavi so se zbrali na častni tribuni: pokrovitelj proslave, zastopnik Kemične tovarne »ARBO« Podgrad, inž. Brane Aleš, visoki predstavniki gasilskih organizacij, predstavniki občine Ljubljana Moste-Polje in krajevna skupnost Dolsko. Po pozdravnem nagovoru pokrovitelja je predsednica sveta KS Dolsko Flora Vrisk orisala delo in

Predsednik občinske gasilske zveze Jože Vidmar ob podeljevanju odlikovanj in plaket najstarejšim gasilec veteranom

prizadevanja organov KS, uspehe in težave v zadnjem obdobju pri gradnji vodovoda in mostu čez Savo.

Predstavniki mestne gasilske zveze Alojz Ljubc je v imenu republiške gasilske zveze Slovenije Marjanu Lautarju podelil srebrno odlikovanje II. stopnje Gasilske zveze Jugoslavije. Stojanu Zupančiču zlato republiško odlikovanje I. stopnje, Francu Resmanu republiško srebrno odlikovanje II. stopnje, Silvu Drčarju republiško odlikovanje III. stopnje, Cirilu Pavšku republiško odlikovanje II. in gasilskemu društvu Dolsko zlato republiško odlikovanje I. stopnje.

Jože Vidmar, predsednik občinske gasilske zveze Ljubljana Moste-Polje, je podelil občinska odlikovanja, in sicer: Francu Škoda I. stopnje, Ivanu Drčarju I. stopnje, Srečotu Dežmanu I. stopnje, Francu Petku in Danijelu Uštarju II. stopnje, štirim veteranom pa plakete in gasilska odlikovanja: Janezu Klandru, Avgustu Prošek, Henriku Hindlu in Francu Zajcu. Parada, ki je bila ena najlepših v naši občini in program sta potekala v lepem sončnem vremenu. Veselejši del praznovanja pa nam je prepredila nevihta in dež, ki ni ponehal vso noč.

Za GD Dolsko
M. Lautar

KS Zadobrova-Sneberje

● Brigadir — pionir

Osem pionirjev iz OŠ Leopolda Mačka-Boruta se je v letošnjem letu udeležilo mladinske delovne akcije Sava 86 v naselju 7 sekretarjev SKOJ pri Zagrebu.

V času njihovega dela jih je obiskala delegacija iz občine Ljubljana Moste-Polje, v kateri so bili predstavniki družbenopolitičnih organizacij in osnovne šole. Na obisku so povedali, da so vključeni v pionirsko delovno brigado Boško Buha, v kateri so zbrani pionirji iz vseh republik in pokrajin naše domovine. Popoldne so zaposleni z obiranjem jagod, o čemer bi nekateri menili, da je lahko delo. Učenka — brigadirka Tamara je dejala, da obiranje jagod ni tako preprosto, kot se sliši, vendar pa tudi ni pretežko. Popoldne pa so vključeni v različne interesne dejavnosti in delovne komisije. Fantje radi obiskujejo tečaje kartinga, računalništva in foto sekcije, medtem ko se dekleta navdušujejo nad tečaji za kozmetičarke ipd. Aktivni pa so tudi v kulturni, športni, informativno-propagandni in idejnopolitični komisiji.

Komandirka Majda Žun je pohvalila vse brigadirje za njihovo delo, domiselnost in tudi »pridnost«.

S ponosom so povedali, da so postavljeni v enak položaj kot ostali — odrasli brigadirji, to pa pomeni, da imajo enake dolžnosti in pravi-

Prvi šolski dan je osem brigadir in brigadirjev, ki so letos učenci šestega do osmega razreda, prišlo v šolo v brigadirskih uniformah. Ta dan so namreč prejeli še značke in pohvale za sodelovanje na zvezni mladinski akciji Sava 86. Spoznajmo te brigadirje — pionirje še mi! V prvi vrsti od leve proti desni se nam smehljajo Špeja, Tamara, Gregor in Matej, v drugi pa Tatjana, Igor, Robi, tovarišica Majda in Luka. (Foto: D. J.)

ce. Ob slovesu so dejali, da je akcija zanje veliko doživetje in da bodo imeli veliko povedati svojim sošolcem in prijateljem o življenju v brigadi, ko se vrnejo domov.

Ko smo odhajali, nam ni bilo težko, saj so nas pozdravljali zagoreli in srečni obrazi naših učencev — BRIGADIRJEV.

B. P.

KS Moste

Če se sprehodiš po ulici Vide Pregarčeve, boš opazil, da je več hiš obnovljenih. Pravkar restavrirajo hišo št. 13. V teh hišah ni bilo kopalnic in tudi sanitarije so bile skupne. Vse to zdaj prenavljajo in urejajo tako, da bodo ob vsakem stanovanju kopalnica in sanitarije. Vsekakor gre pri tem zasluga Staninvestu Moste, ki je položilo v to obnovo precej sredstev in na ta način omogočilo bodočim stanovalcem lepše bivanje.

En sam čistilec, ki od časa do časa čisti ulice v Mostah, prav gotovo ni preveč, kajti snaga okrog tako imenovanega Pentagona je skrajno površna. Zraven smetniških kontejnerjev je obilica smetja, ki ne dela časti tej hiši. Imajo menda hišnika, ki pa se ne briga preveč za to vrsto dela.

V novem gostišču na bivši tržnici nimajo preveč dela, saj tudi nimajo na razpolago vseh vrst pijač, ki bi si jih gostje pozeleli.

Trafika v ulici Vide Pregarčeve je večkrat zaprta. Na listku na vratih običajno piše: »Šla sem na upravo.« Kaj imajo toliko za opraviti na upravi, se sprašujemo. Razen tega pa je trafika popoldne obvezno zaprta. Prav tako je zaprt popoldne kiosk za prodajo časopisov in tobaka na tržnici. Zakaj?

Pred prodajalno Lota in državne loterije na moščanski tržnici so običajno dolgi repi kupcev srečk. Najsih ob soncu, ko neusmiljeno pripeka ali ob dežju, ki kaj pogosto pada v Ljubljani. Srečelovci se pritožujejo, želeli bi vsaj streho nad glavo, če že ne dobijo tistega, kar si želijo, t. j. SREČE!

Pričeli so popravljati most čez Ljubljanico ob bivši tržnici v Mostah. Kako dolgo ga bodo popravljali, je vprašanje. Pri nas se namreč vse zavleče v nedogled.

Končno smo po 15 mesecih dočakali obnovo Zaloške ceste. Ta dogodek je bil svečano praznovan. Cesta ima štiri po 4,5 metra široke vozne pasove in bo v veliko veselje voznikom, pešcem in kolesarjem.

Kako sem bil presenečen, ko so mi pripeljali plinsko bombo iz plinarne v Ljubljani. Cena je bila namreč 1880 din, torej za celih 350 din cenejša kot pred tremi meseci. Kaj to pomeni, ali so se zmotili ali kaj? Toda prinašalec je rekel, da je cena prava. Menda ja ne gremo k pocenitvam?

M. M.

● Pričetek redne vadbe v TVD Partizan Moste

Obveščamo, da se z 8. septembrom začne redna vadba v prenovljeni telovadnici TVD Partizana Moste z naslednjim urnikom:

UPORABNIK	Ponedeljek	Torek	Sreda	Četrtek	Petek
CICIBANI		15.30—17		15.30—17	
ŠRG	16—17		16—19		15—17
ML. PIONIRKE	17—18			17—18	
ST. PIONIRKE	18—19			18—19	
MLADINKE	19—20				
ML. PIONIRJI		17—18			17—18.30
ST. PIONIRJI		18—19			18.30—20
ODBOJKA ŽEN.		19—20.30		19—20.30	
ČLANICE			19—20.30		20—22
ČLANI		20.30—22		20.30—22	
OLD BOYS	20—22		20.30—22		

● Pojasnilo k članku »Premalo vemo o podružnični šoli Dolsko«, objavljenem v 11. številki Naše skupnosti julija 1986

K članku »Premalo vemo o podružnični šoli Dolsko«, objavljenem v 11. številki Naše skupnosti julija 1986.

V članku sem navedla različne načine prevoza učencev v šolo Dolsko. Med drugim sem poudarila problematiko prevoza učencev z Laz, ki so se že tretje šolsko leto vozili s šolskim kombijem OŠ F. Ravbarja in Dola pri Ljubljani.

Rada bi poudarila, da nam je ta prevoz organizirala šola v Dolu poleg rednega prevoza, ki ga opravlja za učence iz Križevske vasi. Zanj je bila ta obveznost dodatno breme tako organizacijsko kot materialno, za kar je šola Dolsko šoli v Dolu še posebno hvaležna. Je pa res, da je zaradi usklajevanja prevozov na relaciji Dol—Križevska vas ter Dol—Laze—Dolsko in drugih ob-

veznosti voznika prihajalo do objektivnih težav, ki sem jih navedla v članku in nisem s tem želela kriviti šole ali kogarkoli.

Zato se vodstvu šole v Dolu opravičujem, če je članek razumelo drugače.

Ob koncu bi dodala še to, da šola Dolsko s šolo Franca Ravbarja Dol pri Ljubljani, ki je naša sosednja šola, vsa leta dobro sodeluje. Tja se prešola tudi večina naših učencev na višjo stopnjo. Zato izražam željo, da se to sodelovanje ohrani in nadaljuje.

NEŽKA ČAD

Trojni jubilej Maksa Avšiča

Letos junija meseca je tov. Maks Avšič, čebelar in častni predsednik Čebelarstva društva Moste-Polje praznoval svoj trojni jubilej: 83 let svojega življenja, 70 let čebelarjenja in 35 let predsednikovanja v čebelarstvih.

O človeku, ki je vse svoje življenje razen družini posvečil čebelarstvu, je težko pisati. Težko je namreč strniti toliko dela in truda tega človeka v nekaj besed in stavkov.

Začetek Avšičevega čebelarjenja sega v njegovo otroštvo. Že kot šolarček je namreč pomagal čebelariti svojemu staremu očetu, ki je bil tudi dolga desetletja izkušen čebelar. Ko pa je Maks dobil za rojstni dan, kot 13-letni fantič, prvega kranjčca, je postal »pravi« čebelar. Stari oče mu je bil prvi čebelarški učitelj in velik vzornik. Mlademu Maksu je vcepil v dušo in srce ljubezen do narave, čistost, urejenost in doslednost. To ga spremlja celo življenje.

To je bilo odlično predznanje za bodočo čebelarjenje, ki mu je omogočilo, da je že čez nekaj let uspešno osvajal nova spoznanja o čebelah in o

panju, ki so jih širili takrat v Ljubljani Kalan, Bukovec, Okorn in še nekateri drugi. Svoje čebelarstvo znanje, ki si ga je pridobil s prakso in teorijo, je kaj kmalu z veliko žlico začel razdajati tudi sam vsem in povsod.

Ta ohetavni začetek je že nakazal uspešno vzpenjajočo se pot mladega čebelarja Avšiča. Ko je služboval kot 25-letni železniški uslužbenec v Bohinjski Bistrici, se je seznanil z Janom Strgorjem. Ta ga je vpeljal v vzrejo matice in mu vcepil ljubezen do čiste »svike«. To je bilo toliko lažje, ker je Avšiča gnala lastna želja po razširitvi čebelarstva znanja. Ta sli pa ga vleče in mami še danes.

Kjerkoli je Avšič služboval, se je aktivno vključeval v delo tamkajšnjih čebelarstvih. Bil je predavatelj, tajnik, podpredsednik, predsednik. Leta in leta je tako vlagal svoj

prosti čas in čebelarstvo znanje v korist čebelarstvih društev in v razširitev znanja čebelarjev. S premostitvijo v Ljubljano se je vključil v Čebelarstvo društvo Moste-Polje. Po dveh letih aktivnega dela je bil leta 1953 izvoljen za predsednika. To odgovorno nalogo je opravljal neprekinjeno do leta 1983, ko je bil na obnem zboru dru-

stva zaradi zasluge za čebelarstvo in dela v društvu izvoljen za častnega predsednika.

Široko razgledan, z boganim čebelarstvom znanjem in predan čebelarstvu zna še danes približevati ljubezen do čebelic vedno novim in novim čebelarjem. Pri vsakem delu se drži na-

čela: »Ne kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dožan!« Še danes ima polno načrtov, kako bi zboljšal delo v društvu in čebelarstvu. Prostege časa sploh nima. Družina, čebelarstvo, po malem pa se sadjarstvo in vrtnarstvo. Nikoli mu ni nič pretežko, kadar mora kaj urediti kot čebelar ali odbornik čebelarstva društva. Čeli vrsti čebelarstvih generacij je razdaljal in še danes z veseljem razdaja svoje izredno bogato čebelarstvo znanje. Kot izkušen in razgledan čebelarstvi strokovnjak, ki ga odlikuje strpnost, poskuša učiti čebelarje, posebno mlade, o vsem, kar jim bo koristilo pri njihovem delu.

Vse, kar je naredil in še dela za čebelarstvo, je pravzaprav prava enciklopedija čebelarstve dejavnosti. Bil je vajenec in pomočnik pri svojem staremu očetu, vesten tečajnik na številnih tečajih, član čebelarstvih društev, pisec v Slovenskega čebelarja, pobudnik in organizator za ustanavljanje čebelarstvih društev, mentor, preglednik, predavatelj, podpredsednik, predsednik čebelarstvih društev, član upravnega in nadzornega odbora ZČDS in zadnja leta častni predsednik ČD Moste-Polje. Ob številnih zaslugh, ki jih je imel in jih še ima, pa je Avšič še vedno v prvi vrsti čebelar. Vedno trdi: »Čebele moraš imeti skoraj tako rad kot svojo družino!« Za izkušnje in delo v čebelarstvu je v 70. letih prejel tri Janševa odlikovanja, dve državnih priznanji ter več pohval in diplom.

Vse to je skromna oddolžitev za delo, ki ga je vložil v razvoj našega slovenskega čebelarstva. S čim pa smo se mu lahko oddolžili mi, člani društva — čebelarji za vse delo, ki ga je vložil v razvoj naše čebelarstve organizacije? Pred tremi leti smo ga kot prvega našega člana izvolili za častnega predsednika. Ta vitalni 83-letnik je veliko pripomogel k temu, da se je Čebelarstvo društvo Moste-Polje v 30. letih delovanja pod njegovim vodstvom uvrstilo med najbolj množična in uspešna čebelarstva v Sloveniji.

Načrtov za bodoče delo v čebelarstvu ima Avšič še mnogo in sploh ne opaža, da je že vrsto let upokojenec.

Se danes si želi, da bi si družveni člani, pa tudi drugi čebelarji, pridobili solidno znanje pri »reji muhice«. Letos ima še toliko več dela, ker bo društvo jeseni praznovalo 40 let svojega obstoja.

Kljub težavam, ki so ga srečevale na življenjski poti, Maks Avšič ohranja mladostno vedrino in zaupanje v slovensko čebelarstvo in svoje čebele. Jubilantu iz dna srca želimo, da bi z enako močjo in ustvarjalnostjo še naprej gojil, razvijal, nadaljeval in razdaljal svoje čebelarstvo znanje. V prvi vrsti pa mu želimo zdravja in še mnoga leta v krogu svoje družine in uspešnega čebelarjenja.

PAVLE ZALETEL

ČEBELARSKO DRUŠTVO
61260 LJUBLJANA — POLJE

● Vabimo na jubilejno prireditev

Čebelarstvo društvo Ljubljana Moste-Polje vabi ob 40-letnici obstoja društva in razviti prapora vse svoje člane in ljubitelje čebelarstva na svečano prireditev in otvoritve razstave, ki bo v prostorih osnovne šole Edvarda Kardelja v Polju dne 21. 9. 1986. ob 10. uri. Razstava bo odprta do 17. ure tega dne. Vljudno vabljeni.